

PROGRAMES DE CONTROL INTEGRAT DE PLAGUES: POSTA A PUNT I APLICACIÓ

PONÈNCIA V. Producció Integrada

Rosa Gabarra
IRTA, Centre de Cabrils
Ctra. Cabrils s/n, 08348 CABRILS (Barcelona)

El Control Integrat de Plagues (CIP) és un sistema de control en el que els danys produïts pels diferents insectes plaga que afecten a un determinat conreu es mantenen a nivells tolerables utilitzant totes les eines de control de plagues disponibles. Entre d'altres les principals són, el control biològic, els mètodes culturals, les plantes genèticament resistents i quan són necessaris els productes insecticides, especialment aquells que són selectius i que no produeixen problemes de contaminació ambiental o de salut humana.

El CIP és avui en dia una terminologia àmpliament utilitzada especialment entre els tècnics que treballem en control de plagues i entre els pagesos ja comença a ser conegut aquest sistema de control, almenys en algunes zones. Amb tot donat que en la definició de CIP hi entra més una declaració de principis que una mètrica concreta ens trobem sovint que més que programes CIP el que s'està utilitzant es una aplicació racional d'insecticides.

Els elements bàsics de un programa de Control Integrat de Plagues per un conreu serien:

- Investigació. Conèixer la biologia de les espècies plaga i dels seus enemics naturals. Elaborar un programa de seguiment ràpid de les poblacions de les espècies plaga i, en la majoria dels casos, d'alguns dels seus enemics naturals. Determinar els llindars econòmics de danys. Estudiar les tàctiques de control de plagues a emprar en cada situació. Conèixer les pràctiques habituals de cultiu dels agricultors i les seves possibles modificacions per aconseguir un millor control.

- Desenvolupament i aplicació . Són necessaris tècnics de protecció vegetal preparats per aplicar els programes i que puguin ensenyar aquestes tècniques als pagesos. Una vegada que s'aconsegueix arribar en aquest punt, cal interessar al pagès per tal que vulgui aplicar aquesta tecnologia . Per tant, es fa necessari un bon sistema de transferència d'aquesta informació als agricultors, tant per donar a conèixer el programa i els seus avantatges com les diferents tècniques emprades.

Alguns dels problemes que es presenten en el moment de la utilització de programes CIP per part dels agricultors serien:

Tècnics. La metodologia de presa de mostres moltes vegades no és prou ràpida; els és difícil trobar els insecticides selectius recomanats i necessiten que un tècnic en protecció de conreus faci els recomptes.

Econòmics. Tenen la sensació de córrer més riscos al acceptar la presència de un cert nivell de plaga i veuen poc benefici econòmic a curt termini.

Institucionals. Hi ha poc control sobre els productes fitosanitaris i les dosis emprades en cada conreu així com sobre el grau d'acompliment dels terminis de seguretat dels productes; hi ha poca coordinació entre els organismes que es dediquen a la investigació, l'experimentació i l'extensió agrícola.

Educativs. Durant molts anys l'únic mètode de control de plagues que s'ensenyava era el control químic i els únics insectes que hi havia als nostres conreus eren perjudicials.

Socials. Veuen que els consumidors valoren més el bon aspecte físic dels productes agraris que la manca de residus de fitosanitaris i, per tant, sembla que hi ha poca demanda de productes produïts mitjançant programes CIP.

Tot i aquests problemes, es fa cada dia més necessari el trobar i aplicar sistemes de control de plagues que ens permetin una bona protecció dels nostres conreus amb un nivell mínim de residus de pesticides en el producte, en l'aplicador i en el medi ambient. Evitar al màxim l'aparició de resistències dels insectes plaga als insecticides així com permetre la proliferació de insectes útils que ens poden ajudar a controlar les noves plagues que any rera any ens arriben.